

2. Gyászban jártam lehorgadva,
Mint ki az anyját siratja,
De ők szomorú esetemen
Örülnek, és gyűlnek seregben.
Hát mögül a gonosz népek
Engemet szörnyen nevetnek;
Ártatlan lévén, nem szánnak,
Sőt, csúfolnak és szagatnak.
3. A képmutató ostobák
Fogukat rám csikorgatják;
És rajtam nagy csúfságot űznek,
Kik csak rágalmazni szeretnek.
Uram, míg nézed ezeket?
Jövel, tartsd meg én lelkemet!
Egyedül voltom tekintsd meg,
Ez orozslánoktól ments meg!
4. Dicsérlek téged szüntelen
Nagy sűrű gyülekezetben,
És nagy, roppant sereg nép előtt
Téged dicsérlek minden fölött.
Ne engeddd, hogy örüljenek,
Akik ok nélkül gyűlölnek;
Ellenségimet fordítsd el,
Ne gúnyoljanak szemükkel.
5. Már azok énekeljenek,
Kik igazamnak örülnek,
Mondván: Hála legyen az Úrnak,
Ki nyugalmat ad szolgájának!
Én nyelvem igazságodat,
Hirdeti nagy jóvoltodat;
Dicséretedet nagy híven
Éneklek minden időben.